

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdában Kézdi-Vásárhelytől, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg díj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A döntő ütközet előtt.

(Összinté szavak a székelységhez.)

K.-Vásárhely, 1892. jan. 16.

Alig két hét választ el azon fontos momentumtól, midőn a székely nép alkotmányos uton ítéletet mond a kormány rendszere és viselt dolgai felett. Bármelyik párton legyen a többség, mi meghajlunk a nép akarata előtt. Kötelességünknek tartjuk azonban, mielőtt a szavazók az urna elé járulnának, némely megfontolandó dolgot a székelység figyelmébe ajánlani. Szólunk a székelység ismert józan észéhez és szívéhez; és szólunk a székely nép vezetőihez, az értelmiséghez.

Az ellentáborban igen gyakran hangoztatják, hogy a kormány mit sem tesz a székely nép érdekében, hogy a székely nép a kormánynak mostoha gyermeke. A mit pedig tesz, azt rendesen keveselik. Miennek éppen az

ellenkezőjét állítjuk, s azt hisszük, velünk együtt minden elfogulatlan ember, a ki a körülményekkel számot szokott vetni. Az ilyen állításokat tehát, melyeknek csak az a céljuk, hogy azokból a kormány ellen fegyvert kovácsoljanak, tartózkodással fogadja a székely nép.

A székely nép nincs abban a helyzetben, hogy nagyszabásu politikát folytasson. A székely nép, midőn alkotmányos jogát gyakorolja, tekintetbe kell hogy vegye első sorban saját helyzetét, mely az anyaország többi népeitől nagyban különbözik. A székely népet a történeti fejlődés és földrajzi elszigeteltsége egészen sajátosságok, kedvezőtlen viszonyok közé sodorták, s ezekkel okvetlenül számolnia kell, ha bele akar illeszkedni ama keretbe, melyet a magyar állam népeinek alkotnak. Mert, bár az utóbbi időkben sokat haladtunk, még sok tekintetben hátra vagyunk maradva.

Nézetünk szerint tehát a székelység csak úgy cselekszik helyesen, ha olyan kormányt kínál meg bizalmával, melytől előhaladását remélheti.

Az a kérdés már most, hogy számíthatunk-e erre a jelenlegi kormány részéről? Tud-e ez a kormány oly cselekedeteket felmutatni, melyeknek alapján egy szebb jövőt remélhetünk?

A felelet a lehető legkedvezőbb. Hogy állításunkat bebizonyíthassuk, a közelmúltból sorolunk fel tényeket.

A kormány, a székelység szempontjából véve a dolgot, a lehető legjobb uton halad. Évszázadok mulasztásait egy csapással helyreállítani nem lehet. Már pedig a mi bajaink olyan természetűek, melyeknek gyökerei századokba nyulnak vissza. Ezeket csak fokozatos, kitartó munkásság segíthet, a minőt a jelenlegi kormány részéről tapasztalunk.

Általános volt a panasz hosszú időközön keresztül, hogy vasutunk nincs s e miatt a

nagyvilágtól el vagyunk zárva. Ma már van Maros-Tordamegyének, Udvarhelymegyének és van megyénknek s nem sokára lesz Csikmegyének is vasúja. A kormány törekvése az, hogy a Székelyföldet e fontos közlekedési eszközzel a lehetőségig behálózza. Kilátásba van helyezve, hogy a háromszéki vasut a szomszéd Romániával kötendő egyezség alapján az ojtói szorozón át össze fog köttetni a romániai vasuttal — s ekkor meg lesz könnyítve, nyitva lesz az út a székely iparos-ostálynak áru értékesítésére egész a Fekete-tengerig. Ezzel kapcsolatosan megemlítjük azt is, hogy az intéző körök remélik, miszerint nem sokára sikerülni fog Romániával oly egyezsége lépni, mely a székelység érdekeinek is meg fog felelni.

Évtizedeken keresztül aggódva néztük azon elszomorító jelenséget, hogy a székelység egy része ki vándorol, mert itt benn nincs mi ből megélnie. Egész kis irodalom fejlődött ki az e tárgyban történt felszólalásokból. A kormányok mindez ideig tehetetlenül állottak e veszedelmes bajjal szemben, s csak a közelmúltban történtek ez ügyben hathatós lépések, melyektől eredményt várhatunk. A Szapáry-kormány egyik kiváló tagja az, ki e nagy baj orvoslására eddig legtöbbet tett. Ő a fején fűti a szeg: munkát ad a székelységnek, hogy legyen itt benn az országban kenyere s ne legyen kénytelen azt idegen földön megkeresni. A ki szereti a munkát, örömebb dolgozik itthon, mint a külföldön. A ki henye, dologtalan: azért nem nagy kár, ha el is hagyja hazáját. Erősen hiszszük, hogy a megkezdett uton haladva, nincs messze az idő, midőn a székely-kivándorlás kérdése is megszűnik égető kérdés lenni.

A székely iparnak kívánt a kormány jó szolgálatot tenni akkor is, midőn létre hozta a székely iparkamarát. Míg a brassói kamarához voltunk beosztva, érdekeink min-

A „Székelyföld“ tárczája.

Udvarias szólásformák.

Minden népnek, mondhatni minden vidéknek vannak a rendes köszöntési formákon kívül bizonyos udvarias szólásmódjai, melyekkel a rokonok, ismerősök, jó barátok egymással szemben érzelmeiknek adnak kifejezést. Ezeknek a kifejezéseknek jellemző vonása az, hogy az illető nép lelki érzületére, szívinulátára engednek következtetni. Éppen ezért megérdemelnék nemcsak nyelvészeti, hanem lélektani és etnográfiai szempontból is a gyűjtést, összehasonlítást és ismertetést, annyival inkább, mivel első látszatra egyszerű udvarias frázisok gyanánt tűnnek fel, de a szorosabb vizsgálat mély jelentést fedez fel bennük. Legyen szabad a türelmes olvasónak izelítől ezekből néhányat bemutatni.

Kezdjük saját népünkön és vidékünkön. Az idegennek bizonyára feltűnik jó néptünknek az a konfidenssége, hogy a „jó napot“ után nyomban hozzátesszi: „Hogy tetszik lenni?“ és gyakran viszontkérdest sem várva kijelenti, hogy: „Én is jól, há! Istennek.“ Megengedem, hogy az idegen konfidensséget láthat e szavakban, de népünkönél nem az. A kérdező ezáltal csak azt a szándékát

vagy barátságos indulatát fejezi ki, melylyel a kérdeztnek egész személyisége iránt viseltetik, és viszont a kérdezt részéről is feltételez hasonló jóindulatot saját személye iránt, azért gyakran viszontkérdest sem várva kijelenti, hogy: „Én is jól.“ Igaz, hogy ugyanez, vagy legalább ehhez hasonló kérdés megvan minden népnél, de használata sehol sem oly általános, mint éppen a székelynél, hol e kérdés elhagyása csaknem udvariatlanság számba megy, mi nálunk csak azt az előzékenységet és figyelmet bizonyítja, melylyel atyáinkfiat egymással, sőt idegennel szemben is viseltetnek; mert hiszen utóbbiakkal szemben sem hagyják el ezt az érdeklődő kérdést.

A magyar ember szerencsének tartja a látogatást és mint ilyent kéri. „Van szerencsém“, „legyen szerencsém.“ A német a látogatást megtiszteltetésnek veszi (ich habe die Ehre), és ha látogatást kér, akkor már önző kezd lenni, kimondja már azt is, hogy miért kéri a látogatást, t. i. hogy ő élvezzen (schenken Sie mir das Vergnügen). A székely a célt előre nem jelezi, kiderül az magától is, ő csak hiv: „Tessék hozzánk jönni!“

E szólásformák másik sajátossága, hogy nem szoktuk őket szóról szóra idegen nyelvre lefordítani, sőt némelyiket nem is lehet lefordítani, ha csak értelemzavart nem akarunk támasztani, vagy pedig az etikettet nem akarjuk meg-

sérteni, hanem fordítás helyett használjuk az ezen nyelven divó formulákat. Nagyon nézne a magyar ember, ha így hívnám látogatába, hogy: „Ajándékozom meg az élvezettel.“ Ilyen természetűek a közönségesebb kérdések is. Így a magyar a kort úgy kéri, hogy „hány éves?“, a francia, hogy „mily kora van?“ (quel age); a német pedig éppen úgy, hogy „milyen öreg?“ (wie alt?). No kérem, ha egy magyar hölgytől ezt a német kérdést szóról szóra lefordítva, pláne társaságban azt kérdezném, hogy „nagysád milyen öreg?“ — tudom, hogy az „öreg“ szó hallatára olyan tekintetet vetne rám, hogy én is lemondanék mindenféle kíváncsiságról, pedig ugyanezzel a német kifejezéssel a német hölgyet nem sérténem meg.

A minap olvastam egy művet a kínaiakról, főleg azoknak társadalmi állapotáról. Ebben a műben szintén találtam néhány ott divó udvarias kifejezésre, melyek a déli és keleti népek világos nyelvezetét és gondolkodását jellemzik. Bemutatok néhányat ezekből is. Két kínai, ha egymással találkozik, előre kijelenti, hogy „mennyre örvend, hogy a másiknak tarsaságában okulhat“. Elváláskor pedig biztosítja a másikat, hogy „társaságában sokkal bölcsebb lett“, jöllehet alig szólottak két-tőt-hármat, lévén a kínai meglehetősen szófukar. Náluk etikett, hogy találkozás alkalmával a család többi tagjai iránt is érdeklődjenek. A leány-

dig háttérbe szorultak. Hogy ez jövőre nem lesz így, láthatjuk már az új kamara eddigi tevékenységéből is.

És a vasúti zónatarifa behozatala által a kormány az ország mely vidékének tette a legnagyobb szolgálatot? Azt hisszük, mindenki elismeri, hogy a Székelyföldnek. A mit eddig sulyos anyagi áldozatok árán tehetünk meg, az most a legszegényebb emberre nézve is lehetővé van téve. A kinek dolga van a fővárosban, most csekély költséggel megjárhatja. Dolgait személyesen véghezvi el, mert ma már a székely ember 15—20 forinttal zsebében utnak indulhat Budapestre, míg ezelőtt 50—60 forintjába belekerült, ha az ország szívébe akart jutni. Kiszámíthatlanok azok az előnyök, melyeket ezen nagy horderejű intézkedés népünk minden osztályának nyújt. De megbecsülhetetlen azért is, mert hozzáférhetőbbé tette a természeti szépségek- és kincsekben gazdag Székelyföldet az idegenekre nézve, kik részint üdülés, részint kíváncsiság szempontjából vidékünket fel szokták keresni. S ha még azt is tekintetbe vesszük, hogy a zóna-tarifa a leg-hathatósabb eszköz fűrdőnk látogatottságának emelése szempontjából: valóban nem találunk szavakat, melyekkel hálánknak méltó kifejezést adhatnánk ezen üdvös intézkedésért.

Iparosaink érdekeit a kormány különösen szívén hordozza. A hol csak teheti, kedvezményekben részesíti. Az állam, szükségleteinek fedezésénél, a mikor és a hol csak teheti, munkát ad számukra, tömeges megrendeléseket tett náluk, és tudvalevő dolog az is, hogy a székely iparosokkal szemben a felsőbb körök kiváló méltányos eljárást szoktak tanusítani.

Szóval, a kormány belátta azt, hogy a Székelyföldnek mulhatatlanul ipart kell teremteni, mert e nélkül a székelységnek jövője nincs. És hogy ez a célja, bizonyítja a tények hosszú sorra.

Ez alkalommal csak annyit hozunk fel azon állítással szemben, mintha a kormány a Székelyföldet semmibe sem venné. S azt hisszük, ki mondhatjuk ezek után, hogy igenis megengedett s a mit tenni módjában volt. S kifejezést adhatunk azon reményünknek is, hogy a megkezdett uton haladva és az utóbbi években a kormány részéről tanúsított támogatás mellett — feltéve azt, hogy nem várnunk mindent az államtól, hanem magunk is kiveszünk részünket a munkából — elérjük azt az időt, midőn nem lesz székely-kérdés.

Végül újból a székely nép józan belátására apellálunk. Most van egy kormányunk,

ról úgy kérdezősködik, hogy „a százezer aranyat érőről tudakozódik; a feleségről pedig úgy, hogy „a legdrágábbat“ kérdi. Ha valakinek életkorát akarja tudni, nagy udvariassággal azt kérdezi, hogy „hogyan állanak tiszteltreméltó fogai?“ stb. Bármennyire neveltségesek legyenek előttünk e szövegek, náluk az ő nyelv- és észjárásuk s ízlésük szerint mégis csak ezek felelhetnek meg az udvariasságnak, a mi egyszerűbb kifejezéseink pedig hatásvéltűkkel volnának.

Az eddigiekből is látható már, hogy maga az udvariasság az egyes népeknél nagyon relatív valami. Az egyik nemzet udvarias kifejezése egy másik nemzet nyelvén gyakran éppen nem mondható udvariasnak. Az udvariasság pedig a tisztelt, jóindulat, öröm s más szívbeli érzelmek kifejezése akar lenni, éppen ezért ennek kifejezései a különböző népeknél figyelmet érdemelnek. Természetes, hogy mindegyik nemzet a maga kifejezéseit tartja a legilletelmesebbeknek, és egyiknek sincs joga saját kifejezései következtében a másiknak udvariasságában kételkedni; mindegyik úgy fejezi ki érzelmét, a hogy azt a szív sugallja és azért éppen mint e sugallat eszközei érdekesek és tanulmányra méltók e szólásformák.

— b.

mely azt akarja, hogy mi anyagilag gyarapodjunk s földrajzi elszigeteltségünk miatt ne járjunk mindig az ország többi népeinek háta mögött, hanem foglaljuk el azt a tért, mely minket megillet; szóval, most van egy kormányunk, mely minket fel akar emelni. Kívánja-e a székely nép, hogy eza kormány tartsa a kezében az ország gyeploít továbbra? Ha el akarja taszítani magától a segítő kezeket, ám ne szavazzon rá. De ha a saját sorsával törődik, úgy habozás nélkül áll az urna elé és szavaz ama párt jelöltjeire, mely a székelység őszinte barátját, a Szapáry-kormányt támogatja.

— c —

Választási mozgalmak.

Kézdi-Vásárhely, 1891. jan. 12.

Ha kormányunknak valamikor az jutott volna eszébe, hogy építtessen Háromszék megyéje közepén egy gyönyörű templomot, hogy abban minden polgár — igazhívő és mameluk egyaránt — dicsérhesse az Urat s ezt a templomot a világ első művészei által a legszebbnek, legtekélyesebbnek alkottatta volna meg: az ellenzék bizonyosan ebben is kapott volna hibát. Az ellenzék részére jó és üdvös nincs, ha azt egyszer a kormány csinálta, mert az már elvül ki van mondva, hogy: mindent szidni és ócsárolni, mi a kormánytól jött.

Ezen az alapon a háromszéki székely vasút alkalmas eszköz arra, hogy az ellenzéki szónokok rajta nyargaljanak. Ez a szegény vasút minden nap minden órájában kikap s vele együtt kikap a kormány, mely elég jó volt, hogy a székelyek régi vágyát ezáltal teljesítette. Ez a vasút — az ellenzék szerint — görbe is, rossz is, drága is, és e mellett örökös terhet ró a háromszéki népre s végül a kormány azt a vasutat a székely nép pénzén építette ki, s az érdemet a kormány mégis magának vindikálja. Erre nézve kijelenthetjük, hogy a mi vasutunk viczinális vasút s első rendeltetése az egész megye érdekeit szolgálni, s ha futásában minél több községet érint, az csak érdeme és nem hibája. Egy kis józan okossággal mindenki beláthatja, hogy minden község direkt összeköttetésben az ország fővárosával nem lehet. Ezt még egy ellenzéki kormány sem tudná keresztül vinni. A mi vasutunk olyan, minőnek egy viczinális vasutnak lennie kell. Ha majd egy stratégiai egyenes vonal fog építtetni, az ellen is épp annyi panaszuk lesz azon községeknek, melyeket érinteni nem fog, mert hát olyan vasutat építeni, mely minden érdekeknek kedvez, teljes lehetetlen. A mi vasutunk drága voltát illeti, csak annyit mondhatunk, hogy minálunk már zónatarifa van, tehát a szállítás — legalább a személyszállítás — olcsóbb nem lehet. A mi azon állítást illeti, hogy a vasút kizárólag székely pénzen épült fel, annyit mondhatunk, hogy azon is, meg állami pénzen is, az épített társaság meg Brassó vármegye pénzén is. Ha nem családunk, Háromszék megye 280 ezer, Brassó megye 100 ezer s az államkincstár körülbelül 600 ezer forinttal járult az építési költséghez. Ezek szerint a mi vasutunk sem nem görbébb, sem nem drágább, sem nem rosszabb, mint a viczinális vasutak szoktak lenni, s hogy megfelel, bizonyítja azon pártatlanul élénk forgalom, mely vasutunkon úgy a személy-, mint az áruforgalomnál észlelhető. Az ellenzéki ócsárlásra tehát ne hallgassunk, hanem örvendjünk azon, hogy végre megvan az, a mire évtizedek folytán hiában váraoztunk, s tekintsük ezt úgy, mint újabb jelét azon meleg érdeklődésnek, melylyel kormányunk a székely érdekek iránt viselkedik.

Háromszék vármegye központi választmánya jan. 15-én a választmányi tagok csaknem teljes számú jelenlétében gyűlést tartott az országgyűlési képviselőválasztások fontos tárgyában. Tompa Miklós alispán jelzi, hogy a gyűlést a választások előkészítése végett hívta össze. Felolvastatott a királyi leirat, melyet a gyűlés felállva hallgatott végig és éljenzéssel kísért.

Dálnoky jegyző felolvassa a belügyminiszter

leiratát a képviselőválasztások iránt, mely tudomásul vétetett.

Ezután megválasztattak a szavazatszedő bizottságok és pedig:

A kézdivásárhelyi választókerületbe:
a) Választási elnökek, a ki egyszersmind az első szavazatszedő küldöttségnek is elnöke: márkosfalvi Damokos Albert, helyettes elnöknek altorjai Vajna Domokos, jegyzőnek alcsernatonai Bodor Géza, helyettes jegyzőnek Bodó Mátyás.

b) Második szavazatszedő küldöttség. Elnök léczfalvi Bodor Zsigmond, helyettes elnök szentkatolnai Sinkovits Ottó dr., jegyző peselneki Solim Tamás, helyettes jegyző léczfalvi Sipos Samu.

A kovásznai választókerületbe:
Elnök szörcei id. Donáth József, helyettes elnök Szonda László, jegyző kovásznai Deák Albert, helyettes jegyző gelenczei Baróthi Antal.

Az egyes választókerületekbe beosztott községek szavazási sorrendje az 1874. évi XXXIII. t. c. 61. §-ának rendelkezéséhez képest a következőképpen állapítottatott meg:

A kézdivásárhelyi választó kerületben:

a) Az első szavazatszedő küldöttségnek szavaznak: 1. Kézdi-Szentlélek, 2. Lemhény, 3. Kézdi-Polyán, 4. Albis, 5. Sársfalva, 6. Futasfalva, 7. Ika-falva, 8. Feltorja, 9. Esztelnek, 10. Márkosfalva, 11. Szentkatolna, 12. Hatolyka, 13. Martonfalva, 14. Karathna, 15. Volál, 16. Peselnek, 17. Szárazpatak, 18. Mátisfalva, 19. Nyujtód.

b) A második szavazatszedő küldöttségnek szavaznak: 1. Ozsdola, 2. Fel-Csernát, 3. Alcsernát, 4. Maksa, 5. Léczfalva, 6. Bitá, 7. Várhegy, 8. Kézdi-Martonos, 9. Almás, 10. Altörja, 11. Soósmező, 12. Kurtapatak, 13. Béla-falva, 14. Csomortán, 15. Oroszfalu, 16. Szászfalu, 17. Dálnok.

A kovásznai választókerületben:

1. Kovászna, 2. Barátos, 3. Páké, 4. Körös, 5. Papolcz, 6. Páva, 7. Gelencze, 8. Zabola, 9. Czofalva, 10. Hilib, 11. Szörce, 12. Tamásfalva, 13. Petőfalva, 14. Imecsfalva, 15. Telek, 16. Haraly, 17. Zágón.

Az 1892. évi január hó 29-ik napján d. e. 8 órára kitűzött választásról a szabályszerű hirdetés mény kibocsátott.

Benkő Sándor, Kézdi-Vásárhely város volt országgyűlési képviselője, folyó hó 15-én délután 1 órakor érkezett Kézdi-Vásárhelyre, s folyó hó 17-én fogja beszámoló- és programbeszédét megtartani. A vasúti állomáson nagyszámú közönség várta s a szabadelvű-párt részéről Kovács Dániel a párt alelnöke, üdvözölte az érkező képviselőt, Szép és tartalmas beszédre, melyet a valódi érdekes melege lengett át, Benkő Sándor ur választott, megható szavakban köszönve meg azon rokonszenves tüntetést, melyet számára rendeztek s melyet ő nem várt és nem remélt. Mindkét beszéd viharos éljenzéssel fogadtatott s a megjelent ellenzéki polgártársak is, áthatva azon meleg érzés által, mely az egész jelenetet áthatotta, együtt éltették a város eddigi képviselőjét. És mi ezt a mi derék ellenzéki polgártársaink javára írjuk; hisz az, hogy ellenkező nézeteket táplálunk, nem teszi azt, hogy egymást gyűlöljük. Benkő Sándor ur e város szülőtte, sokáig tisztviselője, majd meg képviselője volt s mindenik minőségében igaz keblű polgára e városnak, melynek érdekeit mindig szívén viselte, s nem egy érdeme van, melyet az ellenzéknek is el kell ismernie.

A szívélves fogadtatás után a közönség kocsira szállt s a 20—30 kocsiból álló kocsisor beindult a városba. Utközben jelöltünk mindenütt szívélves fogadtatásban részesült. Benkő Sándor ur beszámoló és programbeszédét folyó hó 17-én, azaz vasárnap délelőtt 11 órakor fogja a tanácsház dísztermében megtartani.

Orbaiban az ellenzék jelöltje már megkezdte kérésutját. Kedden Zabolán és Kovásznán mutatta be magát párthíveinek. Szerdán Gelenczét és szomszéd községeit kereste fel s tisztelte meg látogatásával. Mi ugyan tiszteljük minden embernek politikai elvét és hitét, de szinte mint biztost mondhatjuk, hogy aligha ok nélkül nem jár Horváth Gyula ur a talpig ellenzéki eszméktől hevülők hitt falvakban. A kovásznai választókerületben eddig minden olyan csendes volt, mint a tó tükre derült időben. Semmi jel sem árulta el, hogy alig három hét múlva pártküzdelem fog folyni az orbaiai területén. Még most sincs elérve teljesen az a terv, mely politikai gyűlöletet van hivatva szülni. A nép csendes. A szabadelvű-párt ez idő szerint tulsúlyban áll. A br. Szentkereszt Béla beszámolója még mindig kedvező behatással

van a népre, s a nép nem fog késni majd ott a választási urnánál annak a pártnak javára adni szavazatát, mint amint eddig, egy ezután is kedves hazánk javára küzdött, fáradozott. A szabadelvű párt Orbaiban megingathatlan. Tájékoztatásul, hogy a netalán ingadozók teljes meztelenségében ismerjék meg az ellenzéknek erővel zavart csináló taktikáját, csak annyit hozunk fel, hogy Horváth ur pártjának kortesnótájában kárhoztatják a vasutat, mely a jóllétet terjeszteni van hivatva megyénkben. Panaszkodnak, hogy földjeiket elvágta a vonallal; mintha bizony meg nem fizették volna nekik! Ismerjük már az ilyen hazafias (!) elbusulások, ismerjük azoknak czélját és értékét. Ha nem azért azt tanácsoljuk az illetőknek, hogy jól összeszorítsák a markukat, nehogy a madár elrepüljön belőle s egy nagy semmit fogjanak.

Horváth Gyula programbeszédét folyó hó 19-én fogja Kovásznán megtartani.

Nyilatkozat. Lapunk mult számában a kézdivásárhelyi választási mozgalmakról megemlékezve, abban oly kijelentések foglaltattak, mik által bírósi és más állami tisztviselők sérte érezték magukat. Erre nézve minden felkérés nélkül s csupán az igazság kedvéért sietünk kijelenteni, hogy ezen czikk merőben téves információk alapján látott napvilágot, következésképen az abban foglalt állításokat visszavonjuk, mert nem czélunk politikai kérdések miatt társadalmi meghasonlást előidézni. A „Székelyföld” szerkesztősége.

Menedékházunk.

(Erdélyi Károly titkár mult évi jelentéséből.)

Tisztelt közgyűlés!

„Küzdelem közt szép az élet”, mondja a költő. Igaz; de csak akkor, ha a küzdelemnek sötét, borús éjszakáit legalább néha a pihenés, az öröm és boldogság napfényének derüje váltja föl. Pedig mily sokan lehetnek embertársaink között, a kiknek csak pusztán a küzdelem jutott osztályrészül; a kik az örömet és boldogságot nem ismerik, s a kiknek kebelében a remény pislogó mécsének halvány világa is végképpen kialudt! A mult évben ezen idézettel kezdettem titkári jelentésemet: „Életünk első felét azzal töltjük el, hogy vágyódunk a második fele után; a másodikat pedig azzal, hogy sajnáljuk az első.” Valóban, ez közös sorsa az emberiségnek. De nem az a legboldogtalanabb, a kimár eljutott oda, hogy élete első felét sajnálni kénytelen; hanem az, a kinek nincs mit sajnálnia a multban, és nincs mit remélnie a jövőben. Az előbbinek legalább vannak emlékei, a mik életét ha nem is boldoggá, de elviselhetővé teszik; az utóbbinak: mögötte sivar pusztaság, előtte sötét kétségbeesés. Az ilyenek az élet valódi nyomorultjai; ezek tarthatnak teljes mértékben igényt a mi szánalmunkra és őszinte részvételünkre. És csak az a valódi emberbarát, a ki az ilyeneket keresi föl és kezet nyújtva nekik, elvezeti az őket elnyeléssel fenyegető kétségbeesés örvényétől.

Bizonyára nagyrészt ilyeneket találunk abban a szerény hajlékban, mely a kézdivásárhelyi „Stephanie” menedékház nevet viseli, s melyet a valódi emberbaráti szeretet hozott létre az élet hajótöröttjei részére, hogy ott reménytelenül bár, de megnyugvást találva, csendes megadással tölthessék napjaikat és várhassák azt a percet, mely őket minden földi szenvedéstől megszabadítandja.

Ezen szép és nemes hivatásu intézet lefolyt évi működéséről óhajtván ez alkalommal röviden megemlékezni, kérem pár percze a tisztelt közgyűlés nagybecsű figyelmét.

Mult évi közgyűlésünk óta az igazgató bizottmány tartott 3 gyűlést, és pedig: f. é. febr. 1-én, jul. 1-én és december 6-án. Az intézet ügyei legnagyobb részt e gyűléseken nyertek elintéztet.

A fölmerült évi események és végrehajtott intézkedések közül bátor leszek megemlíteni a következőket:

a) A dr. Pethő József ügyvéd, vagyon-kezelő bizottsági elnök lemondásával és Tóth Géza pénztárnok halálával megürült helyekre egyhangulag beválasztattak: dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd és M. Székely János községi iskolai igazgató.

b) A Rozánék Jánosné f. évi január 28-án bekövetkezett halálával a megürült felügyelőnöi állásra pályázat hirdettetvén, a kiűzött határidőn belül csak két pályázó jelentkezett. Hosszas és tüzetes vita után abban állapodott meg az igazgató bizottmány, hogy a már előre ideiglenesen behelyezett öv. Zajzon Aronné hagyassék meg az intézetben felügyelőnőül mindaddig, míg a hivatalával járó teendőket közmegelegedésre teljesíteni képes leend.

c) A városi képviselőtestület határozatával a menedékház igazgató bizottmányába rendes tagokul beválasztattak: Kókósy Károly ügyvéd,

Kovács István ref. pap és Császár József volt czéhmester.

d) Gyárfás Borbála árvaházi tanítónő testvére: Gyárfás Anna elhelyeztetett a menedékházba, és 398 frt 39 krt tevő vagyona esedékes kamataival együtt kiutaltatott a városi árvaszék által a menedékház pénztárába.

e) Rozánék Jánosné hagyatéka rendeztetvén, a temetés alkalmával fölmerült költségek és egyéb adósságok kifizetése után maradt 72 frt 73 kr. Ezen összeg fiának, mint törvényes örökösnek beleegyezésével az elhunyt nevére alapítványul tétetett az intézetnél.

f) A helybeli róm. kath. és ev. ref. egyházakat megkeresve igazgató bizottmányunk egy-egy sirhelyért. E kérésnek sikere lett, amennyiben nevezett egyházak szíves készséggel engedélyezték a kért sirhelyeket temetőikben öregeink részére díjtalanul; mely nagylelkűségükért nem is késelt igazgató bizottmányunk annak idején átiratilag és jegyzőkönyvileg hálás köszönetet nyilvánítani.

g) E nemes város képviselőtestülete is méltán igényt tarthat menedékházunk hálás köszönetére; a mennyiben ezen intézet iránt minden időben táplált jó indulatának és meleg érdeklődésének közelebről is az által óhajtott kifejezést adni, hogy a menedékházunk 6 nagy öl tüzfát ajándékozott. Igaz ugyan, hogy az erdőről beszállítást magának az intézetnek kell eszközölnie, a mi ez idő szerint leküzdhetetlen nehézséggel jár, minthogy a hely, a hol a fa van, most hozzá férhetetlen; de ezen körülmény azért semmit sem von le az adomány értékéből, mert a szállítás eszközzésére bevárhatja intézetünk a kedvező időt, midőn a hely hozzáférhetővé lesz.

Megemlítem ezek után, hogy a mult farsangon az intézet javára dr. Bánffy Zsigmondné és Deák Árpád honvéd főhadnagy társelnökök vezetése alatt rendezett táncvigalom 100 frt 10 kr tiszta jövedelmet hozott. Ez szép eredmény első sorban a nevezett társ elnökök páratlan buzgalmanak és személyes utánjárásának köszönhető. Nem is késelt az elnökség nevezetteknek az igazg. bizottmány nevében egy átiratilag, mint hírlap útján is, hálás köszönetet nyilvánítani. Intézkedés történt, hogy menedékházunk javára valamely estély a közelgő farsangon is rendeztessék.

A karácsonyi ünnepély a szokott módon a mult évben is megtartatott az intézetnél, mely alkalommal több rendbeli ajándék osztatott ki az öregek között az e czéla befolyt adományokból. Igazgató bizottmányunk intézkedett, hogy a kegyetes szép ünnepély a küszöbön levő karácsonykor is megtartassék.

A mulandóság a lefolyt évben is megkövetelte adóját intézetünknek. A felügyelőnő: öv. Rozánék Jánosné kívül, a kinek haláláról már fentebb megemlékeztem, elhalt még Desző Istvánné, ki is menedékházunk szabályainak megfelelő, tisztességes temetésben részesült.

Felvettük az intézetbe: Török Bálintné, Nagy Jánosné, Antal Jozsefné és Kovács Miklósné; de ez utóbbi csakhamar ki is lépett, azt adván okul, hogy benn maradásu esetén le kellene mondania férje után nyerandó nyugdíjáról. A nevezettek kivül még két kultaggal is szaporodott intézetünk ápoltságainak száma: névszerint Szöcs József és Bálint Károly kézdivásárhelyi lakosok megnyerték, hogy enni bejárhasanak az intézetbe; Szöcs József ezenkívül még szállásra is kap havonként egy forintot.

Végül megemlítem, hogy a kiszabott heti látogatások a bizottmány tagjai által rendszeren teljesítettek. A felügyelet is kifogástalan volt; minek következtében az intézetnél rend s az öregek között fegyelem és zavartalan, békés szellem uralkodott.

Ezzel kimerítvén mindazt, a mit rövid jelentésem keretébe fölvehettem, nincs egyéb hátra, mint azt befejeznem. Teszem azt ama mindnyájunk által táplált jó óhajtas kifejezésével, hogy lankadatlan buzgalmu elnökönkre: br. Szentkereszty Stephanie ö méltóságára hoozon áldást az általa alapított és vezetett intézetben csendes otthonra lelt gyámoltalan öregek buzgó imája, és hogy tartsa meg őt közöttünk az isteni gondviselés még számos éven át viruló egészségben.

Különfélék.

— Háromszékvármegye törvényhatósági bizottsága csütörtökön délelőtt 10 órakor közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgya az, 1892—1897-dik évi országgyűlést összehívó királyi meghívó levél felolvasása volt. A közgyűlés a királyi meghívó felolvasása alatt fennállva maradt s apostoli királyunk iránt való hódolatát hosszas, lelkesült éljenzéssel fejezte ki. Egyéb tárgya a gyűlésnek nem lévén, Hatolykai Potsa József főispán a gyűlést éljenzések között bezárta; a jegyzőkönyv pedig felolvasatott és hitelesített.

— Kinevezések. Kádár Akos törvényszéki jegyző

a makói kir. járásbíróshoz kir. aljárásbíróvá neveztetett ki, a helyhez nem kötött létszámba. A marosvásárhelyi kir. ítélőtábla elnöke Kőnczey László és Nagy Vilmos végzett jogászokat a marosvásárhelyi kir. ítélőtábla kerületére díjas joggyakornokokká nevezte ki.

— Meghívó. A k.-vásárhelyi önkéntes tüzoltóegylet „Olvasó-köre” Császár Imráné sz. Fülöp Vilma urnő védnöksége alatt 1892. jan. 23-án a városház dísztermében fényes álarczos-táncvigalmat rendez, melyre czimedet és családját tisztelettel meghívja Kézdi-Vásárhelyt, 1892. január 12-én a rendező bizottság. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj személyenként 80 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Nyitány a tüzoltó-zenekar által. Dívatos maszköltözetek és belépti jegyek János Gyuláné sz. Beozmann Károlina urnőnél kaphatók. Jegyek előre válthatók Császár Pál és Dávid János kereskedő urak üzletében. A három legszebb maszk meglepetésben részesül. Éjfélkor, szünet alatt, a tüzoltózenekar több darabbal mulattatja a közönséget.

— Meghívó. A kovásznai kaszinó saját pénztára javára, Méltóságos Bárá Szentkereszty Béla ur védnöksége alatt, Kovásznán a „Zöldfa” vendéglő nagytermében 1892. február 6-án zártkörű táncvigalmat rendez, melyre czimet tisztelettel meghívják: Bárá Szentkereszty Béla, védnök. Hollaky Attila, elnök. Deák Domokos, alelnök. Deák Albert, pénztárnok. Finta János, ellenőr. Szöcs Gerő, jegyző. Barta Imre, Beczási Imre, Csia Béla, Deák Benedek, Deák Imre, Ebergényi Gyula, Fein Armin, Imre Benedek, Kocsis Samu, Perényi Ferencz, Dr. Pálffy Gyula, Politzer Adolf, Szász Márton, Szöcs Albert, Dr. Vajna Gábor, Vajna Imre, Veres Károly. Belépti-jegy személyenként 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté pont 8 órakor. Jegyek előre válthatók Ebergényi Gyula ur gyógyszerárában és este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az érdekelték figyelmébe ajánlja a m. kir. államvasutak budapest-dunabalti üzletvezetősége, kö, szerszám, téglá és cserép, czirok- és vesszőseprű és egyéb szükségletek biztosítása tárgyában kibocsátott pályázati hirdetményét. Pályázati határidő 1892. február 10-ke. A szállítási feltételek a kamara irodájában megtekinthetők.

— A mai gyermek. A pa: Feleség, tudod-e, hogy Pali fiunk épen ma 10 éve született? A ny a: Nem ma, hanem tegnap volt 10 éves, mert ma vasárnap van s én jól emlékszem, hogy azon napon ház-földeket tisztogattattam. P a l i k a: Lehet, mama, lehet, mert akkor még rem volt vasárnapi munkaszünet.

Kivonat

a Kézdi-Vásárhelytől 1892. évi január hó 7-én a tanácsház nagytermében a Dobay János és Hosszu Jenő urak között fenforgó becsületbeli ügyben egybehívott becsületbíróság által felvett jegyzőkönyvből.

Jelen vannak:

Bartók Károly polgármester, Benedek István honv. alezredes, Cseh Viktor földbirtokos Nyújtódról, Damokos Albert földbirtokos Márkosfalváról, Erdélyi Károly felsőnépisk. igazgató, Gábor Péter főszolgabíró, Hollaky Attila főszolgabíró, Kovács Dániel városi pénztárnok, Kőkősi Károly ügyvéd, Kőnczey Miklós földbirtokos K.-Szentlélekéről, Romsics Simon honv. százados, Dr. Sinkovics Aurél honvéd ezredorvos, Sinkovics Ottó földbirtokos Szentkatolnárol és Dr. Szini Gyula orvos.

2. Elnök által feltett s az eredeti jegyzőkönyvben szövegezett kérdésre

határozat:

Tekintettel arra, hogy a becsatolt eredeti bizonyítványok által Hosszu Jenőnek a hírlapban közzétett nyilatkozatai megczafoltattak és hogy azok tanúsítása szerint a sértő Dobay János volt s Hosszu Jenőnek kellett volna elégtételt követelnie, a mit ez utóbbi elmulasztott, egyhangulag kimondja a b.-bíróság, miszerént Dobay János urnak bevégzetlen ügye ez esetben nincs, és hogy Dobay János ur nem tanúsított az előterjesztett ügyben oly magatartást, a mely őt disqualifikálhatná; miért is Dobay János urat a b.-bíróság elégtételadásra és vevésre képes egyénnek ismeri el és nyilvánítja.

K. m. f.

Hollaky Attila,
elnök.

Erdélyi Károly,
jegyző.

Ezen kivonatot azon kijelentéssel teszem közzé, hogy Hosszu Jenő és Székely Ödön ellen, kik hazug állításokkal becsületemben megsértettek, sajtópert fogok indítani.

Kézdi-Vásárhely, 1892. jan. 15.

Dobay János.

Közgazdaság.

Iparkiállításunk.*

(Török Bálint kamarai kultág jelentése a közdivásár-helyi iparosok által 1891. decz. 1-én rendezett iparkiállításról.)

Vonatkozással a múlt hó 15-iki megtisztelő b. felhívására, bár a kamarai elnök ur személyes jelenléte e jelentést fölöslegessé teszi, nem tartom szükségletlennek a rögtönzött kiállítás néhány czikkére a tks kamara figyelmét felhívni.

Szöcs Ferencz gépész-rézműves (az 1849. évi Turóczy Mózés ágyúöntő tanítványa és gyámja) kiállított tárgyai: a) 1 négykeresű tűzfecskendő (Hydrofol), szívó és nyomó szerkezettel, 80 mm. átmérő hengerrel, ára 340 frt; b) kézi fecskendő (öntöző rózsával), fém-érezhenger- és szeleppel, ára 22 frt; c) egy hengerű tárgoneza-fecskendő 80 mm. átmérő hengerrel, ára 80 frt; d) szesz-szivattyu (Retier pumpe) állványra szerelve, hordozható, 60 frt; e) gőzkazán próbaszivattyu, 40 frt; f) saját szabadalmazású szikrafogó légzuzam-szabályzó toló-hengerrel, 8 lőerejű géphez, ára 26 frt. Ezek minden alkatrésze a saját készítménye s úgy csin, szolidás, hordképesség és szerkezet tekintetében nemcsak a fővárosi, de a külföldi e nemű tárgyakkal is nemcsak kiállják a versenyt, de sok tekintetben, mint kézi munka, fölötte állanak.

Klein Márton üstgyártó vörös réz, önzott kalácsütő-forma, ez idő szerint ritkán fordulnak elő, érdemes a figyelemre. Balogh Mózés kovács kocsija, versenyképes fiakker-kocsi, 380 frtért lett eladva. Bartalics József kovács a helybeli önkéntes tűzoltó egylet részére készített szerkocsija, 24 személyre ülőssel, bármely kovácsnak becsületeére válnék.

Szabó Mózés lakatos zára, régi idő óta mint legjobb és tartósabb ismeretes vidékünkön. Ráduly Domokos kovács lópatkói a mestert dicsérik.

Czibalmos Ferencz, Rácz András, Mazingher József, Mátyus László asztalosok butorai, szobaberendezései tagadhatatlanul e kiállítás fénypontját képezték s úgy a kivitel, csin és izlés tekintetében magasan állanak és mi földolog, mint a vendégektől hallottam, nemcsak versenyképes, de igen olcsó árúnak találták és itt megjegyzem, hogy az asztalos-iparág városunkban igen nagy előhaladást tett az utolsó időben; ez az egyedüli iparág, mely alig győz eleget előállítani.

A nyerges- és kárpitos munkát, csaknem az összes kiállított tárgyakon, Vilikó György végezte s nyert elismerést érte. Kovács András gépész-kovács kiállított ekéit csaknem fél Erdély és Románia ismeri és pedig igen előnyösen; e czikkben még ma is élénk kivitelünk van Romániába.

Kovács Gergely szücs kész felöltői, szörme- és kikészített vadbőrei úgy a készítés, mint csin és ár tekintetében igen versenyképesek; általában az itt készített szücs-munka szebb, jobb, tartósabb a központból piacra készülteknél.

Szöcs Mihály, Szabó Samu s más timárok bőr- és talpkészítményei főleg ár tekintetében válnak ki. A csizmadia kiállításáról az a meggyőződés, hogy jobb és csinosabb e nemű munkát a föld tekéjén nem készítenek, nem is szólva az igen előnyös árról; a legjobb piaci férfi-csizma 5-7 frt páronként; női 2 frt 40 krtól 4 forintig.

Czipészeink még a fővárosiakkal is versenyezhetnek munka-kivitel tekintetében.

Bodnár-munka puha- és tölgyfából különösen olcsósága miatt feltűnő, nemkülönben a fehér és festett asztalos-munka is.

Nagy Gyula szíjgyártó gyönyörű lószerszáma még Bethlen miniszter figyelmét is lekötötte s díszétét érdemelte ki.

A különleges közdivásár-helyi szíjgyártói munka, faggyu- és timsóval készített (töretett) fehér hámok, huzók s más szíjgyártó készítmények fölötte az olcsó ár és nagy vonóképesége. A kalaposok a romániai piac elvesztésével létfenntartásukban vannak megtámadja, mivel nehéz kalapjaik a belföldi piacon napról-napra tért veszítenek. A fazekasok ugyanezen helyzetben vannak; mindannyi roppant szegény ember s alig tudja a mindennapi kenyerét megkeresni; igyekező, dolgos, takarékos, minden további előkészítéssel nélkül. Szász Bálint készítményei csinosak és olcsók.

Ezekkel kapcsolatban nem lesz talán érdektelen, ha az e hó elején megnyílt brassó-háromszéki helyi érdekű vasut díjtételeit megjegyzésemmel együtt idezárom s tisztelettel kérem a tks kamarát, kegyeskedjék ezt tárgyalni s a rendkívül magas teher- és személyszállítási díj ellen, állásból folyólag, hathatós támogatásával a nagyméltóságú miniszter urnál oda hatni, hogy a túl magas díjtételek, az eddigi szokásnak megfelelően,

* A marosvásár-helyi ker. és iparkamara decz. havi ülésének jegyzőkönyvéből.

mérsékeltesse, és itt megjegyezni kívánom, hogy szállítmányaink tulnyomó része ma is tengeren eszközöltetik.

Magam s kész szolgálatom ajánlva, maradok a tekintetes kamarának

kész szolgálja
Török Bálint s. k.

A közönség köréből.*

Nyilatkozat.

Alólirott ezennel hálás köszönetem és legmélyebb elismerésemnek adok kifejezést az „Adria” biztosító társulat

tek. erdélyrészi vezérigynökségének tüzkárom gyors, méltányos és igazságos felvétele, valamint annak haladéktalan kifizetéséért.

Az „Adria” biztosító társulatnak eme ismételt tanúsított felette humánus eljárása dicsőretre nem szorul, mindamellett legyen szabad fentnevezett társulatot polgártársaimnak a legmelegebben ajánlani.

Árkos, 1892. január 12-én.

lfj. Göncz Mózés s. k.

Szabó Sándor s. k.

főbíró.

Szinte László s. k.

(P. H.)

körjegyző.

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Haszonbér.

A kisegítő takarékpénztár helyisége alatti földszinti lakás a hozzá tartozó telekkel együtt ápril 24-ikétől kezdődőleg kiadó. Értekezhetni Dávid Gyulánál.

Horgony Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölő csusz, köszvény, tagszaggyatás stb. ellen legjobban ajánljuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak horgonnyal valódi!

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célzt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-rek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ismertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötte áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekineteken felül emelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közeliismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő- s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s társadalmi tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezér lapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos hirre tettek szert. Ezek: a Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy óra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadó-tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszinház-utca 1. szám
(Az operaházzal szemben.)

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.